

Sygn. akt VI Ga 103/17

VI Gz 74/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walus – Rząsa (spr.)

Protokolant: Barbara Ćwiok

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 r. w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. A. i S. A.

przeciwko: (...) Bank Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt V GC 837/15 oraz zażalenia na koszty zawartego w pkt 3 tego wyroku

I. oddała apelację,

II. oddała zażalenie.

Sygn. akt VI Ga 103/17

VI Gz 74/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 lipca 2017 r.

Powodowie S. A. i M. A. wnieśli pozew przeciwko Bankowi (...) SA (obecnie, po podziale na podst. art. 529§1 pkt 4 ksh w zw. z art. 531§1 ksh (...) Bank SA w W.) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z dnia 29 lipca 2002r., sygn. akt V GCo 156/02 oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż w 1997r. zaciągnęli pożyczkę w Banku Spółdzielczym (...) w R., który to dług został częściowo spłacony, a częściowo przedawniony z uwagi na to, iż pozwany bank przez okres 10 lat nie wszczął egzekucji.

W odpowiedzi na pozew pozwany Bank (...) S.A. z/s w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadniając powyższe pozwany wskazał, iż roszczenie stwierdzone bankowym tytułem egzekucyjnym z dnia 9 kwietnia 2002r. nie uległo przedawnieniu z uwagi na przerwę biegu przedawnienia. Pozwany naprowadził, że po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, a następnie kolejne wnioski o wszczęcie egzekucji, zaś powodowie dokonali uznania długu poprzez złożenie propozycji zawarcia ugody. Tym samym w ocenie pozwanego w świetle art. 123 § 1 k.c. doszło do przerwania biegu przedawnienia.

Wyrokiem z dnia 4 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w R. pozbawił wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 09 kwietnia 2002r. wystawiony przez (...) Bank (...) w W., Oddział w R., któremu Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dnia 29 lipca 2002r. nadał klauzulę wykonalności, sygn. akt V GCo 156/02 w części dotyczącej należności głównej (kapitał wymagalny) w zakresie kwoty 12.676,86 zł (dwanaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt sześć złotych 86/100), oraz w części dotyczącej odsetek z wyłączeniem kwoty odsetek w wysokości 2.863,01 zł (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt trzy złote 01/100) i dalszych liczonych od dnia 30 września 2016r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II), odstąpił od obciążenia stron kosztami postępowania (pkt III).

Wydany wyrok został oparty o następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 12 czerwca 1998r. została zawarta pomiędzy (...) Bankiem (...) w W. a powodem S. A. umowa o kredyt inwestycyjny nr (...), na podstawie której bank udzielił powodowi kredytu inwestycyjnego w wysokości 26.500 zł. Tego samego dnia powodowie S. A. i M. A. złożyli pisemne oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji w przypadku niewywiązania się przez nich z w/w umowy w zakresie wymagalnych należności kredytowych do wysokości 53.000 zł.

W dniu 9 kwietnia 2002r. (...) Bank (...) w W. wydał bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) stwierdzając, iż z tytułu w/w umowy przysługuje mu wobec powoda roszczenie o zapłatę kwoty 14.469,55 zł, na którą składa się kapitał wymagalny w wysokości 13.256 zł, odsetki od 15 października 2001r. do 8 kwietnia 2002r. w kwocie 1.198,55 zł, koszty upomnień w kwocie 15 zł oraz dalsze należne odsetki w wysokości ustawowej od kwoty wymagalnego roszczenia od dnia 9 kwietnia 2002r. do dnia zapłaty.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2002r. Sąd Rejonowy w R. nadał klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko S. A. i M. A.. W dniu 25 października 2002r. (...) Bank (...) złożył wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w R.m.in. na podstawie w/w tytułu wykonawczego. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pierwotnie pod sygn. akt II Km (...), a następnie pod sygn. akt Km (...). Postanowieniem z dnia 11 maja 2012r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Postanowienie to uprawomocniło się na skutek braku zaskarżenia. Postanowieniem z dnia 12 października 2012r. Sąd Rejonowy w R. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 9 kwietnia 2002r. i postanowieniu Sądu Rejonowego w R. z dnia 29 lipca 2002r. na rzecz Banku (...) Spółka Akcyjna w K., na którego przeszło uprawnienie (...) Banku (...) w W.. W dniu 24 lutego 2014r. pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna w K. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu wykonawczego do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ł. J. W.. Postępowanie to nie zostało zakończone.

Powodowie dokonywali wpłat tytułem spłaty zobowiązania kredytowego wynikającego z umowy z dnia 12 czerwca 1998r., z czego na dzień 30 września 2016r. pozostały do spłaty kwoty: 579,14 zł tytułem kapitału, 2.863,01 zł tytułem odsetek i 368,80 zł tytułem kosztów.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy powołał przepis art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Wskazał, że zdarzeniem, wskutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane jest m.in. przedawnienie roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym (art. 117 § 2 k.c.). Do zdarzenia zaś wskutek którego zobowiązanie wygasa zalicza się m. in. wykonanie zobowiązania (art. 450 k.c.).

Wobec ustalonego stanu faktycznego za nieskuteczny Sąd Rejonowy uznał zarzut przedawnienia roszczenia uznając, że stwierdzone bankowym tytułem egzekucyjnym zobowiązanie nie uległo przedawnieniu z uwagi na podejmowane przez poprzednika prawnego pozwanego i pozwanego czynności przedsięwzięte bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia (wnioski o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu) a kolejno poprzez składane przed upływem 3-letniego terminu przedawnienia wnioski egzekucyjne (art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c.). Wskazał, że w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postaci egzekwowania roszczenia przedawnienie nie biegnie na nowo dopóki postępowanie egzekucyjne nie zostanie prawomocnie zakończone. Pierwsze postępowanie egzekucyjne zostało umorzone przez komornika z uwagi na bezskuteczność egzekucji, zaś samo postanowienie oparte na tej podstawie nie zostało zaskarżone i jest ono wiążące. Stąd oczywistym jest, iż w tej sprawie nie doszło do umorzenia egzekucji z mocy samego prawa z uwagi na bezczynność wierzyciela po myśli art. 823 k.p.c. Po pierwsze „owo umorzenie” nie zostało w żaden sposób stwierdzone przez komornika (brak deklaratoryjnej decyzji w tym zakresie), a nadto w toku tego postępowania były podejmowane czynności egzekucyjne przez komornika, a w świetle wówczas obowiązującej wykładni prawa do wykazania następstwa prawnego poprzez przekształcenie podmiotowe wierzyciel nie musiał legitymować się postanowieniem klauzulowym o przejściu uprawnień.

Sąd Rejonowy za zasadny uznał zarzut spełnienia przez powodów świadczenia, w skutek którego zobowiązanie stwierdzone w bankowym tytule egzekucyjnym częściowo wygasło. Wskazał, że w świetle art. 6 k.c. to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania podniesionego zarzutu, w szczególności w zakresie udowodnienia wysokości spełnionego świadczenia. Dowodem miarodajnym- przedstawionym w tym zakresie przez pozwanego na wezwanie Sądu w związku z wnioskiem powodów- jest wyciąg z ksiąg banku. Skoro zobowiązanie powodów stwierdzone BTE w zakresie wymagalnego kapitału wynosiło 13.256 zł, a powodowie uregulowali z tego tytułu kwotę 12.676,86 zł

(z wyciągu z ksiąg banku wynika, iż do spłaty pozostało 579,14 zł) bankowy tytuł egzekucyjny należało pozbawić wykonalności w zakresie kwoty 12.676,86 zł. Tytuł podlegał także pozbawieniu w części dotyczącej odsetek już wymagalnych na dzień jego wystawienia i tych należnych od 9 kwietnia 2002r. przy czym wobec tego, iż na dzień 29 września 2016r. zadłużenie z tego tytułu wynosiło nadal 2.863,01 kwotę tą należało „wyłączyć z pozbawienia” jak i dalsze odsetki, które narosły od dnia 30 września 2016r. Powodowie nie wykazali bowiem, iż w tej części spełnili świadczenie, zaś jedynym miarodajnym dowodem obrazującym w jakiej części zobowiązanie zostało wykonane jest niekwestionowany skutecznie przez powodów wyciąg z ksiąg banku. Pozostałe zarzuty powodów (niezawarcia umowy przez powódkę czy też wygaśnięcia zobowiązania na skutek przewłaszczenia rzeczy ruchomych) zostały powołane po terminie wynikającym z art. 843 § 3 k.p.c. Wskazać bowiem trzeba, iż w pozwie przeciwegzekucyjnym powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu. Oczywistym jest, iż powyższe zarzuty mogły być zgłoszone już w pozwie, gdyż powód będąc stroną umowy kredytowej jak i umowy o przewłaszczenie na zabezpieczenie był w posiadaniu tych dokumentów.

Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami postępowania z uwagi na zasady słuszności przewidziane w art. 102 k.p.c. Po stronie powodów występuje niewątpliwie trudna sytuacja majątkowa wynikająca ze składanych przez nich oświadczeń o stanie majątkowym (...), zaś pozwany mógł prowadzić postępowanie egzekucyjne z uwagi na to, iż świadczenie stwierdzone tytułem egzekucyjnym nie zostało w całości zaspokojone, zaś sukcesywne (częstkowe) wpłaty powodów i tak nie mogłyby przecież skutkować powstaniem po stronie pozwanego obowiązku cofnięcia w całości wniosku egzekucyjnego.

Od powyższego wyroku powodowie złożyli apelację i zażalenie w zakresie kwestionującym rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

W apelacji powodowie zaskarżyli wyrok w części dotyczącej pkt I, w zakresie wyłączenia z pozbawienia wykonalności kwoty odsetek w wysokości 2 863,01 zł i dalszych liczonych od dnia 30.09.2016 r. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

1. Naruszenie przepisów prawa procesowego :

- art 233 kpc poprzez brak zgodnej z zasadami logiki oceny zebranych w sprawie dowodów i formułowania wynikających z tego wniosków czego efektem było pozbawienie wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) w części dotyczącej odsetek z wyłączeniem kwoty odsetek w wysokości 2 863,01 zł i dalszych liczonych od dnia 30.09.2016 r. pomimo, że bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) nie zawierał kwoty odsetek w wysokości 2 863,01 zł przez co taka kwota nie mogła zostać „wyłączona z pozbawienia” jak napisał Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku;

- art 233 kpc poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż powodowie nie kwestionowali wyciągu z ksiąg banku podczas gdy Sąd pozostawił poza oceną pismo pełnomocnika powodów z dn. 27.10.2016 r. w którym pełnomocnik powodów wskazał, że pozwany winien udowodnić kwotę odsetek w wysokości 2 863,01 zł i wyłączenie z pobawienia wskazanej kwoty pomimo, że nie było ku temu podstaw;

- art. 232 kpc poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że pozwanemu należą się odsetki w wysokości 2 863,01 zł pomimo, że pozwany nie udowodnił w postępowaniu przed sądem I instancji w żadnym zakresie na jakiej podstawie została wyliczona taka kwota odsetek, od jakich kwot odsetki są naliczane, w jakiej wysokości odsetki zostały naliczone;

- art. 321 kpc poprzez orzeczenie przez Sąd I instancji co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem pozwu, tj. wyłączenie z pozbawienia wykonalności kwoty odsetek w wysokości 2863,01 zł, która to kwota nie była objęta bankowym tytułem egzekucyjnym.

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

- art. 6 kc w zw. z art. 481 kc poprzez wyłączenie z pobawienia wykonalności kwoty 2863,01 zł tytułem odsetek pomimo, że pozwany nie udowodnił w postępowaniu przed sądem I instancji w żadnym zakresie na jakiej podstawie została wyliczona taka kwota odsetek, od jakich kwot naliczane są odsetki, w jakiej wysokości odsetki zostały naliczone.

W oparciu o powyższe zarzuty powodowie wnieśli o zmianę wyroku poprzez pozbawienie wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) w części dotyczącej odsetek w całości tj. bez „wyłączenia z pozbawienia wykonalności” kwoty odsetek w wysokości 2863,01 zł i dalszych liczonych od dnia 30.09.2016 r. Ponadto wnieśli o zasądzenie kosztów zastępstwa radcowskiego za obie instancje wg. norm prawem przepisanych.

W zażaleniu na zawarte w punkcie 3 przedmiotowego wyroku orzeczenie o kosztach procesu powodowie wnieśli o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kwoty 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wg. stawki minimalnej oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia powodowie wskazali, że okoliczności przedmiotowej sprawy nie dawały Sądowi I instancji podstaw do zastosowania przepisu art. 102 kpc. Wskazali, że spłacili praktycznie całość zobowiązania z umowy kredytowej, zaś pozwany pomimo spłaty zobowiązania prowadził egzekucję z całości tytułu wykonawczego nie ograniczając egzekucji o dokonane przez powodów wpłaty, do końca postępowania przed sądem I instancji wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Taki stan rzeczy uzasadniał w ocenie powodów rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zgodnie z art. 98 kpc, zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na rozprawie w dniu 11 lipca 2017 r. powód S. A. podtrzymał zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zarówno apelacja jak i zażalenie powodów okazały się niezasadne.

Ponowna analiza niniejszej sprawy nie dała podstaw do zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia. Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia stanu faktycznego, dokonaną ocenę dowodów oraz argumentację prawną przedstawioną przez Sąd I instancji i przyjmuje ją za własną bez konieczności jej szczegółowego przytaczania. W szczególności nie budzą zastrzeżeń ustalenia Sądu I instancji i powiązane z nimi oceny co do czynności pozwanego skutkujących przerwaniem biegu przedawnienia roszczenia na podstawie art. 123 §1 kc. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia dochodzonego

roszczenia należy wskazać, że w rozpoznawanej sprawie zastosowanie znajdzie 3 letni termin przedawnienia roszczenia z art. 118 kc. Roszczenie objęte pozwem jest stwierdzone bankowym tytułem egzekucyjnym, który jako pozasądowy tytuł egzekucyjny nie korzysta z wydłużonego 10 letniego terminu przedawnienia wynikającego z art. 125 kc. Analizując kwestię przedawnienia należy wskazać, że bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony przez (...) Bank (...) w W. w dniu 9 kwietnia 2002 r. Następnie na wniosek tego wierzyciela postanowieniem z dnia 29.07.2002 r. tytułowi temu została nadana klauzula wykonalności w sprawie V GCo 156/02. W dniu 25 października 2002r. (...) Bank (...) złożył wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w R. m.in. na podstawie w/w tytułu wykonawczego. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pierwotnie pod sygn. akt II Km (...) a następnie pod sygn. akt Km (...). Postanowieniem z dnia 11 maja 2012r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na podstawie art. 824§1 pkt 3 kpc z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Postanowienie umarzające uprawomocniło się z dniem 25.05.2012 r. i od tej daty zaczął biec 3 – letni termin przedawnienia roszczenia znajdujący zastosowanie w niniejszej sprawie. Do ponownego przerwania biegu przedawnienia doszło następnie przez złożenie w dniu 24 luty 2014 r. przez wierzyciela Bank (...) SA w K. ponownego wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które prowadzono pod sygn. akt KM (...). Wówczas bieg terminu przedawnienia roszczenia rozpoczął się na nowo (art. 124 § 1 w zw. z § 2 k.c.). Zdaniem sądu Okręgowego powyższej oceny co do przerwy biegu przedawnienia nie zmienia fakt , że w toku egzekucji KM (...) doszło do zmiany po stronie wierzyciela. Mianowicie z dniem 1.01.2004 r. nastąpiło przejęcie dotychczasowego wierzyciela : (...) Banku (...) w W. przez Bank (...) SA w K.. Przejęcie zostało dokonane w trybie art. 147 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Bankowego nr (...) z dnia 3.12.2003 r. Zgodnie z pkt 7 uchwały nr (...) „, Z dniem przejęcia Bank (...) SA w K. wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki (...) Banku (...) w W..” (decyzja (...) zawarta jest w aktach sprawy VI GCo 232/12) Przejęcie banku przez inny bank w powyższym trybie należy traktować jako specyficzną instytucję prawa bankowego. Należy podkreślić, że z treści w/w decyzji (...) z dnia 5 grudnia 2014 r. nie wynika, aby przejęcie przez Bank (...) SA, zostało ograniczone do określonych praw majątkowych (...) Banku (...), odnosiło się tylko do wybranych praw i zobowiązań banku przejmowanego. Jednoznacznie wynika z niej, że przejęcie dotyczyło ogółu praw i obowiązków poprzednika, w tym również wierzytelności przysługujących w chwili przejęcia (...) Bankowi wobec powodów wynikających z bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dn. 9.04.2002 r. Przejęcie to miało zatem charakter sukcesji uniwersalnej a skutek w postaci przejęcia praw i obowiązków banku przejętego następował z mocy prawa bez konieczności nadawania klauzuli wykonalności na rzecz banku przejmującego. W tych warunkach do kontynuowania egzekucji nie było niezbędne nadanie przez sąd, na zasadach ogólnych, klauzuli wykonalności na rzecz banku przejmującego. Z postanowienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ł. J. W. prowadzącego egzekucję w sprawie KM (...)w oparciu o przedmiotowy tytuł wykonawczy z dnia 11.05.2012 r. wynika jasno, że Komornik był powiadomiony o zmianie wierzyciela, bowiem w powyższym postanowieniu jako wierzyciela wskazał Bank (...) SA jako bank przejmujący. Ponadto w toku postępowania egzekucyjnego Komornik nie wzywał Banku (...) SA do złożenia tytułu wykonawczego, z którego wynikałoby uprawnienie banku do prowadzenia egzekucji. W związku z tym, nie można się zgodzić ze stanowiskiem skarżących, że Bank (...) przed rokiem 2012 nie prowadził egzekucji i zastosowanie powinien mieć przepis art. 823 kpc regulujący kwestię umorzenia egzekucji z mocy prawa z powodu bezczynności wierzyciela. W rozpoznawanej sprawie nie można przyjąć, że nastąpiły przesłanki umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy prawa w trybie art. 823 kpc. Z przyczyn wyżej przedstawionych Sąd Okręgowy podzielił wnioski prawne sądu I instancji o braku przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Odnośnie zarzutów apelacji kwestionujących prawidłowość pozbawienia wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z wyłączeniem kwoty odsetek w wysokości 2 863,01 zł i dalszych liczonych od dnia 30.09.2016 r. należy wskazać, że wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że to na powodach spoczywał w tym wypadku ciężar dowodu w zakresie wykazania zasadności pozbawienia wykonalności w/w tytułu wykonawczego także w części dotyczącej odsetek czyli wykazania braku uprawnienia wierzyciela - pozwanego do egzekwowania wierzytelności odsetkowej z uwagi na fakt jej zapłaty. Brak wykazania przez powodów zaspokojenia wierzytelności wynikającej z w/w tytułu wykonawczego w części dotyczącej odsetek skutkowało przyjęciem, że spłata wierzyciela w tej części nie nastąpiła. W tej sytuacji należy w pełni podzielić ocenę prawną żądania powodów przedstawioną przez Sąd Okręgowy, która skutkowałą brakiem uwzględnieniem powództwa przeciwegzekucyjnego i pozbawienia wykonalności

tytułu wykonawczego w zakresie w/w wierzytelności odsetkowych. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację powodów, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

Za niezasadne Sąd uznał także zażalenie powodów w zakresie kwestionującym rozstrzygnięcie o kosztach procesu o których orzeczono na podstawie art. 102 kpc. Ocena warunków zastosowania art. 102 k.p.c. każdorazowo należy do sądu, podlegając swobodnemu uznaniu, zaś ingerencja w uprawnienie sądu do przyznania przedmiotowego przywileju w ramach rozpoznawania środka zaskarżenia od rozstrzygnięcia o kosztach procesu następuje jedynie w razie stwierdzenia, że dokonana ocena jest rażąco niesprawiedliwa (postanowienie SN z dnia 23 maja 2012 r., III CZ 25/12). Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnej nieprawidłowości w okoliczności odstąpienia od obciążenia stron kosztami procesu z uwagi na zasady słuszności przewidziane w powyższym przepisie. Odmiennego rozstrzygnięcia o kosztach nie uzasadniają podnoszone przez powodów okoliczności związane z kontynuowaniem egzekucji przez pozwanego w sytuacji gdy spłacili oni praktycznie całość zobowiązania z umowy kredytowej. Dopóki należność wynikająca z BTE nie została przez powodów w całości zaspokojona pozwany nie miał podstaw do odstąpienia od prowadzenia postępowania egzekucyjnego i w związku z tym jego zachowanie polegające na kontynuowaniu egzekucji nie może być ocenione jako nieprawidłowe. W konsekwencji, zażalenie podważające skuteczność zastosowania art. 102 k.p.c. jako bezzasadne podlegało oddaleniu - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - o czym Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II wyroku.

Sygn. akt VI Ga 103/17

ZARZĄDZENIE

(...)

- (...)